

Fastställande av direktiv för budget 2005 och planering för 2006-2007 samt investeringsplan 2005-2009**Med lögnen som politiskt vapen**

Den nuvarande majoriteten beskriver i sina budgetdirektiv för Stockholms läns landsting en ekonomisk utveckling under den förra mandatperioden som är falsk. Ambitionen är att försöka göra en "Persson" – det vill säga att försöka vinna väljarnas förtroende genom att påstå att man sanerar landstingets ekonomi. Men i den första socialistiska budgeten som landstingsfullmäktige antog 2002 planerades det för underskott 2003, 2004 och 2005. Sammanlagt 7 miljarder kronor på tre år. Länsrättsdomen att budgeten måste vara i balans från augusti månad 2003 ändrade förutsättningarna – majoriteten drabbades av panik. En rad snabbspår inleddes för att plocka fram ofärdiga besparingsförslag. Agerandet kommer att stå stockholmarna dyrt. Utan att ekonomin bringas i balans. Skattehöjningarna, de största på tre decennier, har lett till ett kraftigt fall i skatteintäkterna. Landstingets ekonomiska kris har aldrig varit värre än våren 2004. Det mesta tyder på att det blir än värre.

Vårdskulden som växer fram i spåren av den hastiga och ostrukturerade omstruktureringen av sjukvården i Stockholms län är betydande. Det är följden av den socialistiska landstings-majoritetens undfallenheten mot den stockholmshientliga politik som den socialdemokratiska regeringen tillsammans med vänsterpartiet och miljöpartiet driver.

Faktum är att 2003 var ett år då utvecklingen vändes i fel riktning. Ett bokslut måste analyseras och jämföras med andra år för att rätt kunna förstås. Då krävs att man justerar resultatet för att kunna jämföra. Vi har gjort det. Och fram träder en bild som ingen kan känna stolthet över. 2003 var ett år då kostnaderna ökade snabbare än skattekraftstillväxten. Stockholms läns landsting fick alltså sämre förutsättningar att betala för vården vid givet skatteuttag. Så var det inte under den borgerliga tiden. Resultatet var positivt 2000, 2001 och 2002 om man undantar utjämningsystemet, dvs jämför intäkter och kostnader som landstinget beslutar om. Verksamheten gick ihop. Kostnaderna i Stockholm täcktes av det stockholmarna betalade. Men så var det inte 2003. Därför behövdes skattehöjningen på 1,30 öre. Ändå blev förlusten 1 715 miljoner kronor.

	1999	2000	2001	2002	2003*
Resultat	-1 591	-1 700	-2 219	-4 076	-6 015
Utjämningsystemet	-1 466	-2 194	-3 102	-4 398	-5 379
Resultat exklusive utjämningsystemet	-125	494	883	322	-636

* exklusive skattehöjningen på 1,30 som gav 4,3 miljarder i ökade skatteintäkter

Utjämningsavgiften är en pålaga, beslutad av regering och riksdagsmajoritet och som landstinget inte kan påverka. För en rättvisande jämförelse av ekonomins utveckling måste utjämningsavgiften särskiljas.

Skattesänkningen på 40 öre som landstingsfullmäktige beslutade hösten 1998 var fullt finansierad. Men 1999 förändrades utjämningsystemet. Det slog hårt mot oss i stockholmsregionen. Den socialdemokratiska regeringens nya utjämningsystem skulle kosta 1 miljard kronor mer per år för Stockholms läns landsting. Kostnadskontrollen var också i god ordning. Trots högre tillväxt i länet med därtill hörande högre priser klarade Stockholms läns landsting att begränsa kostnadsutvecklingen så att den inte var högre än för övriga landsting under denna period.